Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31655
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

cideroꝰ id curo cogitationum
tumultuꝰ dissi in timore con
fundor. Tanto q̃ppe se ani
mus amplius in cogitatione dilatat.
q̃nto illud esse terribile qd̃ imminet
pensat. Et in diuersa mens rapit. q̃ndo
m̃ mala que egit. m̃ bona que agere
neglexit. m̃ reprehensibilia in quib; est.
m̃ recta que sibi adhuc deesse conspicit.
sollicito pauore ppendit. S; amici bea
ti iob cum assiduitate uite eius edocti
bene uiuere nouerunt. pensare tamen
subtiliter dĩ iudicia nescientes. mala
hic iustoꝝ quem piam posse ꝓcipe non
credebant. Unde et eundẽ sem̃ uirum
uniquum suspicati sunt. quem flagel
latum uiderunt. atq; ex hac suspicione
agitur ut in eius q; increpatione dila
bant. ad q̃m tamen increpationem q̃si
sub quadam reuerentia descendunt. Vn
de sophar subiecit dicens. Doctrinam
qua me arguis audiam. et sps intelli
gentie mee respondebit m̃. de si apte
dicat. Tua quidem uerba audio. s; an
recte plata sint. spũ intelligentie mee
discerno. Nam qui docentis uerba despi
ciunt. doctrinam eius non ad adiutori
um. s; ad occasionem certaminis sumunt.
ut audita potius iudicent q̃m seqũnt.
His itaq; sub quodã moderamine p̃mis
sis. in apta iam beati uiri exprobratione
ꝓsilit cum subiungit. Hoc scio a princi
pio ex quo positus est homo sup terram.
qd̃ laus impioꝝ breuis ẽ. et gaudium
hypocrite ad instar puncti. Liquet nẽ.
quia sue intelligentie spũ inflatus. eas
quas contra impios sententias profert. in
beati iob redargutionib; inflectit. Que
enim prius iusta agere. et postmodum
penas tolerare conspexit. omne in illo
hypocrisin estimat fuisse qd̃ uidit. qua
uidelicet a iusto dõ iustum famulum
affligi posse non credidit. S; nos easdẽ
sententias eius q̃s non recte rectas pru
lit. sollicita intentione pensantes exerq̃
mur. et contemnentes qd̃ falsum con
tra beatum iob loquit. in iucundam q̃m ue
ra dicit. si hec contra impios loquerẽ
dit itaq;. Hoc scio a principio ex quo po
situs est homo sup terram. qd̃ laus impi
orum breuis ẽ. Dicturus breuitatem
uite p̃sentis. cordis oculi ad exordium
reduxit originis. ut exante actis colli
gat q̃m nulla sint que uident aliq̃d ee
cum sint. Si enim ab ipso humani ge
neris exortu usq; ad temp̃ hoc unq̃ sum̃
mentis oculos reducum̃. omne qd̃ finiri
potuit q̃m breue fuerit uidem̃. Pona
mus quemlibet hominem a primo die
mundi conditi usq; in hodiernũ diem
uitam ducere. hodie tam̃ eandẽ uitã
q̃m quasi longam uidet ducere finire.
Ecce finis adest. preterita iam nulla s̃.
quia cuncta transierunt. Futurũ in
hoc mundo nihil est. quia nullũ ad ui
tam uel breuissimum restat momen
tum. Ubi ẽ longum temp̃ qd̃ int̃ inci
um finemq; deprehensum ita estimat.